

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/63/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200610
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200610.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: T. J., bytom Ul. F. XX/X, O., zastúpený: JUDr. Ján Vaško, advokát, Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.05.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/206/2013-34 zo dňa 27.02.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/206/2013-34 zo dňa 27.02.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09.05.2013, ktorým bol navrhovateľovi v zmysle ust. § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 03.02.2011 priznaný invalidný dôchodok v sume 311,70 € mesačne, nakoľko podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách určil na 45%, dátum vzniku invalidity určil dňom 03.02.2014.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že v súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať zaoberal príslušný posudkový lekár. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov lekársku posudkovú činnosť pri výkone sociálneho poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár ústredia. Obaja

posudkoví lekári po podaní opravného prostriedku navrhovateľa posúdili, či má navrhovateľ dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a aký má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Dospeli k rovnakému záveru, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou osobou. Podľa posudkového záveru posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza zo dňa 15.04.2013 a posudkového záveru posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne zo dňa 30.07.2013, je navrhovateľ od 03.02.2011 naďalej invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že posudkový lekár ústredia dostatočne a presvedčivo odôvodnil, prečo navrhovateľ spĺňa podmienky pre priznanie invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% s dátumom vzniku invalidity dňom 03.02.2011. Pre úplnosť dodal, že tvrdenie navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že odporkyňa mala navrhovateľovi priznať invalidný dôchodok späťne tri roky je irelevantné s poukazom na prepúšťiaciu lekársku správu z hospitalizácie navrhovateľa zo dňa 09.02.2011, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ bol hospitalizovaný v Univerzitnej nemocnici v Martine od 25.01.2011 do 03.02.2011 pre zhoršenie funkčného nálezu na krčnej a hrudnej chrbtici pri RTG vyšetrení, na ortopedickom a neurologickom vyšetrení bola potvrdená ľahká skolióza a degeneratívne zmeny chrbtice s výraznejším obmedzením dynamiky v Th-L oblasti. Koreňové dráždenie ani pri uvedenom vyšetrení nebolo zistené.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie v ktorom uviedol, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, nakoľko v ňom nie je uvedené, prečo mu nebola priznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyššia než 40% a prečo mu nebol priznaný invalidný dôchodok späťne od roku 2007, keď oň požiadal dňa 18.10.2010 a tu opäť považuje za vážne pochybenie prvostupňového súdu, že sa s jeho objektívnymi argumentmi nevysporiadal a aj v napadnutom rozsudku sa súd odvoláva len na tvrdenia posudkových lekárov odporkyne, ktoré sú však nesporne v absolútnom rozpore s jeho zdravotným stavom, pričom od začiatku tiež namietal, že posudkoví lekári úmyselne hodnotia jeho zdravotný stav neobjektívne, lebo sú zamestnancami odporkyne, takže aj napadnutý prvostupňový rozsudok treba považovať za nepreskúmateľný. Zdôraznil, že absolútne nespornými a nespochybniteľnými dôkazmi sú lekárske správy Univerzitnej nemocnice Martin, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie vypracované po hospitalizáciách od 25.01. do 03.02.2011 a od 13.11. do 22.11.2012, v ktorých je konštatované, že mu bolo zistených 22 ochorení, s ktorými sa však odporkyňa ani súd pri posudzovaní veci vôbec nezaoberali, čo opäť potvrdzuje nepreskúmateľnosť tak napadnutého rozhodnutia odporkyne, ako aj prvostupňového rozsudku. Aj z lekárskej správy uvedenej kliniky z jeho hospitalizácie v januári 2010, ktorú predložil súdu, nesporne vyplýva, že mu bolo zistené a jednoznačne diagnostikované ochorenie Epicondylitis radialis et ulnaris humeri a v tejto dobe aj ďalších štrnásť ochorení. Zo skutočnosti, že toto ochorenie je uvedené na prvom mieste, ide zrejme o ochorenie najzávažnejšie, avšak odporkyňa ho vôbec nebrala do úvahy, pričom mu samozrejme patrí aj zvýšenie miery poklesu pracovnej schopnosti o 10% podľa § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z. z. Okrem toho odporkyňa vôbec nebrala do úvahy to, že už bol vyšetrený vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F.D. Roosevelta Banská Bystrica, kde bol hospitalizovaný od 20.11. do 27.11.2007 a už v tejto dobe mu bolo zistených päť závažných ochorení. Podotkol, že súd preskúmava len napadnuté rozhodnutie odporkyne a nie jej ďalšie vyjadrenia a posudky posudkových lekárov a v tomto smere poukázal na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR. Týmito argumentmi sa krajský súd vôbec nezaoberal a preto sa nemožno stotožniť s jeho závermi, že jeho zdravotný stav bol objektívne posúdený, pretože ide u neho o mnohé závažné ochorenia, ktoré posudkoví lekári nemôžu absolútne objektívne posúdiť, lebo na to nemajú príslušné odborné vzdelanie a preto si odporkyňa mala vyžiadať znalecký posudok, resp. znalecké posudky od špecialistov a len potom bolo možné objektívne zhodnotiť jeho zdravotný stav a určiť mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

V tejto súvislosti poukázal na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré boli vydané v konaní o preskúmanie rozhodnutí o invalidnom dôchodku, ktoré sa zaoberajú otázkou preskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne objektívnym zisťovaním skutkového stavu zo strany súdu - ide napr. o rozsudky sp. zn. So 170/2005 zo dňa 02.08.2006, 4So 113/2005 zo dňa 12.07.2006, 3So/136/06 zo dňa

06.09.2007 a predovšetkým jedno z posledných, ktorým je rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. ISo/115/2010 a tieto rozhodnutia sú aplikovateľné aj na jeho prípad, ktorý je predmetom tohto sporu. Navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a zrušiť rozhodnutie správneho orgánu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhuje preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.09.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa (1.) stal invalidný, (2.) získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a (3.) ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správneho a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby

s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 73 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, suma invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

Podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, suma invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť najviac o 70%, sa určí ako súčin percentuálneho poklesu schopnosti poistenca vykonávať zárobkovú činnosť, priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku, a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

Podľa § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa odseku 2 písm. b) aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, ktorým odporkyňa priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok vo výške 311,70€.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Zo spisu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa bol po podaní návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne znovu posudzovaný posudkovou lekárkou sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi dňa 26.06.2013. Posudková lekárka po dôkladnom zhodnotení opravného prostriedku navrhovateľa a vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepredložil nové lekárske správy, nezistila nové, posudkovo závažné skutočnosti. Nevzhladla preto dôvod na opätovné predvolanie navrhovateľa a nevyhovela jeho opravnému prostriedku v plnom rozsahu a zotrvala na tom, že navrhovateľ je od 03.02.2011 invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Navrhovateľ trval na podanom opravnom prostriedku, a preto bol posudkový spis postúpený posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Trenčíne na II. stupňové konanie. Posudkový lekár dňa 30.06.2013 rozhodol tak, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách určil na 45%.

K hore uvedenému záveru dospel posudkový lekár po lekárskom vyšetrení navrhovateľa a zhodnotení lekárskeho nálezov. Posudkový lekár sa zaoberal v posudku pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľa, jeho subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihom navrhovateľa je Dorzalgia C -cervikobrachiálny syndróm s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitola XV, oddiel E, položka

3 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov na 35% (z rozmedzia 20-35%) a za iné zdravotné postihnutie zvýšil percentuálnu mieru poklesu o 10%, a to: Syndróm canális carpi, Entezopatia lakt'ov, Vázodiskinéza ľahkého stupňa a Ľahká polyneuropatia HK a ostatné.

V celkovom posudku uviedol, že navrhovateľ bol uznaný invalidným od 03.02.2011 v odvolacom konaní. Tento dátum bol určený dátumom hospitalizácie na Klinike pracovného lekárstva, ktorá komplexne zdokumentovala zdravotný stav navrhovateľa. Žiadne z ochorení nemožno nazvať invalidizujúcim, invalidita vznikla len vzájomným pôsobením viacerých diagnostických záverov na 35+10%. Ďalej uviedol, že navrhovateľ nedoložil žiadne nové odborné lekárske vyšetrenia z obdobia pred 03.02.2011 a ani vo svojom odvolaní, a ani pri posúdení jeho zdravotného stavu dňa 30.07.2013, ktoré by umožňovali uznanie invalidity pred týmto dátumom. Navrhovateľ bol medzitým znova hospitalizovaný na Klinike pracovného lekárstva do 22.11.2012, a v jednotlivých diagnostických záveroch je uvedené: epicondylitída ramennej kosti vpravo je bez RTG korelátu, syndróm canalis carpi je klinický bez progresie u neuropatickej osobnosti (spazmofilný terén), polyneuropatia je ľahkého stupňa, kox, gonartróza a artróza AC sú incipientné. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zdokumentované ochorenia majú ľahký priebeh, ktorý neprogreduje.

Konkrétne cervikobrachálnemu syndrómu zodpovedá posúdenie v položke XV, oddiel E, položka 3.b. - maximálne na 35%, útlakovému syndrómu v oblasti nervus medianus na 30%. Stav je nezmenený, závažnejšie ochorenia navrhovateľ nemá. Ostatné ochorenia vo vzájomnej súvislosti umožňujú navýšenie rozhodujúceho postihnutia na maximálne možných 10%.

Ďalej posudkový lekár uviedol, že krajský súd potvrdil rozhodnutie sociálnej poisťovne, ústredie, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho dňa 30.01.2013 zrušil. Následne bola vykonaná realizácia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 15.04.2013, v detailoch odkazuje na zdôvodnenie potvrdenie posudku na dikciu prvostupňového lekára. Ďalej uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku namietol, že nebolo zdôvodnené, prečo za rozhodujúce postihnutie bolo uznané ochorenie chrčtice. Znova opakoval, že preto, že dosiahol najvyššiu mieru poklesu zo všetkých zdokumentovaných diagnóz navrhovateľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej namietol, že nebolo ozrejmene, prečo ochorenie horných končatín nie je možné hodnotiť podľa kapitoly XV, D. 29.13. Odpoveď je jasná - pretože spoločná lézia nervus radialis, ulnaris amedianus v oblasti predlaktia nebola nikdy a nie je ani v súčasnosti medzi diagnostickými závermi navrhovateľa, ktoré zdokumentovali jeho odborní lekári.

Dodal, že: „Ak by sme túto námietku dovedli k ad absurdum, potom sme nevylúčili ani infarkt, alebo cievnú mozgovú príhodu, alebo všetky ďalšie ochorenia, ktoré sa vôbec v medicíne vyskytujú.“ Jednoducho navrhovateľ samostatnú léziu troch nervov predlaktia nemá, čo overilo EMG vyšetrenie, napr. dňa 06.12.2012, ide len o ľahký postih, v rámci vazodiskinézy, ktorá je nanajvýš ľahká až stredne ťažká, nanajvýš v položke IX, B, 3.7.a., prípadne b. V klinickom náleze nie sú farebné ani teplotné zmeny na prstoch HK.

Choroba z povolania na základe profesionálneho poškodenia zdravia v odškodnitel'nom stupni nebola dokázaná, to potvrdzuje posudkovým lekárom uvádzané ľahké stupne dokumentovaných ochorení. Celkove nie je dôvod na zmenu doterajších posudkov, navrhovateľ riadne pracuje ako skladník na plný úväzok.

V preskúmvanej veci odvolací súd, obdobne ako krajský súd, musí konštatovať, že lekársku posudkovú činnosť za účelom posúdenia schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vykonáva najmä posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia. V zmysle konštantnej judikatúry vyplýva, že lekárske posudky ako výsledok lekárskej posudkovej činnosti je len jedným z podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu, ale nie je rozhodnutím, ktoré by mohlo byť samostatne predmetom súdneho preskúmania. Súd ho môže hodnotiť ako jeden z dôkazov v konaní o preskúmanie rozhodnutia podľa V. časti O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2009 zo dňa 15.12.2009). V konaní o preskúmanie

zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom je posudok (lekárska správa) o poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť súd skúma aj to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/24/2011 z 25.05.2011).

Z naznačenej súdnej praxe odvolací súd preskúmal lekárske posudky posudkových lekárov odporkyne len z toho hľadiska, či tieto sú úplné, logické a presvedčivé a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu. Odbornú stránku lekárskeho posudku však odvolací ako aj prvostupňový súd nemohol preskúmať. Vzhľadom k tomu, že spomínané lekárske posudky sa v závere zhodujú vo výslednej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom postupy a zistenia vedúce k takému záveru sa od seba zásadným spôsobom neodchyľujú, súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/206/2013-34 zo dňa 27.02.2014 potvrdil ako vecne správny.

Na záver najvyšší súd poznamenáva, že v prípade, ak by v budúcnosti došlo k relevantnej zmene zdravotného stavu navrhovateľa a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľ opätovne požiadať o priznanie invalidného dôchodku na základe nového preskúmania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.